

Παράκλησις Ἱερομάρτυρος ΕΡΜΟΓΕΝΟΥΣ

Ποίημα Δρ. Χαραλάμπους Μπούσια

**Εὐλογήσαντος τοῦ Ἱερέως ὁ ρνβ' (142) Ψαλμός καί τό
Θεός Κύριος μετά τῶν στίχων αὐτοῦ· εἶτα τά Τροπάρια.
Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.**

Τὸν τροπαιοῦχον ἀθλητὴν Ἑρμογένη, τὸν ἐλκυσθέντα εἰς
Χριστοῦ θεῖαν πίστιν, παρὰ Μηνᾶ τοῦ Μάρτυρος μεθ' οὗ
καρτερῶς, αἰκισμοὺς καὶ μάστιγας καὶ τιμίου αὐχένος, τμησιν
καθυπέμεινεν εὐφημήσωμεν πόθῳ, λιτὰς σεπτὰς αὐτούμενοι
αὐτοῦ, πρὸς ἀθλοθέτην Χριστὸν τὸν Θεάνθρωπον.

Δόξα. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Οὐ σιωπήσομεν πότε, Θεοτόκε,...

Ὁ Ν' Ψαλμός.

**Εἶτα ὁ Κανὼν, οὗ ἡ ἀκροστιχίς: Ἑρμόγενες, Κύριον
ὑπὲρ ἡμῶν ἐκδυσώπει. Χ.**

Ἦδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ὑγρὰν διοδεύσας.

Ἑρμόγενες Μάρτυς περικλεές, ἐν Ἀλεξανδρείᾳ, ὁ
ἀθλήσας σὺν τῷ Μηνᾶ, τῷ Καλλικελάδῳ καὶ Εὐγράφῳ, ὑπὲρ
ἡμῶν τῶν Χριστὸν καθικέτευε.

Ῥάνισιν αἱμάτων σου τῶν σεπτῶν, φοινίξας στολὴν σου,
χρυσοῦφαντον τῆς ψυχῆς, Ἑρμόγενες εἴληφας τὴν χάριν,
κατακοσμεῖν εὐσεβείᾳ σοὺς πρόσφυγας.

Μαρτύρων τῆς πίστεως θεαυγῶν, Ἑρμόγενες κλέος, μὴ
ἐλλίπης ὑπὲρ ἡμῶν, πρεσβεύειν τῶν πίστει σε τιμώντων, καὶ
ἀνυμνούντων σὴν ἔνδοξον ἄθλησιν.

Θεοτοκίον.

Οὐράνωσον φρόνημα τῶν πιστῶν, Σὲ μακαριζόντων, ὡς Μητέρα τοῦ Λυτρωτοῦ, φιλόστοργον Κεχαριτωμένη, καὶ χοϊκῶν πάντων ἄγρυπνον Σώτειραν.

Ἦδη γ'. Οὐρανίας ἀψίδος.

Γεωργοὺς τῆς ἀγάπης, τῆς ἐν Χριστῷ ἔνδοξε, ἀθλητὰ Ἑρμόγενες δεῖξον, τοὺς ἀνυμνοῦντάς σε, ὡς γεωργὸν ἀκραιφνοῦς, ἀνδρείας θείῳ ἀρότρῳ, αἵματος ὀργώσαντα τὴν Ἀλεξάνδρειαν.

Ἐλκυσθεὶς εἰς τὴν πίστιν, τοῦ Ἰησοῦ ἔπαρχε, τὴν λαμπρὰν καὶ σωτηριώδη, Μάρτυς Ἑρμόγενες, παρὰ Μηνᾶ σὺν αὐτῷ, κατηξιώθης ἀθλῆσαι, μεθ' οὗ νῦν ἰλέωσαι ἡμῖν τὸν Κύριον.

Νικητῆς ἀνεδείχθης κατ' ἀσεβοῦς τάγματος, σέβοντος ὡς πρὶν σὺ εἰδώλων ἄψυχα ξόανα· διὸ πρεσβεύεις Χριστῷ, νίκας ἰκέταις δωρῆσαι, κατ' ἐχθρῶν Ἑρμόγενες, πάντων τῆς πίστεως.

Εὐσυμπάθητε Μάρτυς, λαμπροῦ Μηνᾶ σύναθλε, οὗ ἢ γενναιότης εἰς πίστιν Κτίστου προσείλκυσε, ὑπὲρ ἡμῶν ἐκτενῶς τῷ φιλανθρώπῳ Κυρίῳ, πρέσβευε Ἑρμόγενες, τῶν εὐφημούντων σε.

Θεοτοκίον.

Σοῖς οἰκέταις εἰρήνην βιοτικὴν δώρησαι, Κεχαριτωμένη Μαρία Σὲ μεγαλύνουσιν, ἀπλοῦσα πᾶσιν ἡμῖν τῆς ἠσυχίας νεφέλην, Εἰρηνάρχου Κτίσαντος, Μητερ φιλόστοργε.

Ἀξίωσον, βραβεῖων νίκης, Ἑρμόγενες ἀθλοφόρε, τοὺς τιμῶντάς σε ἀκλινῶς, ἐν μάχαις ἀείποτε ἐχθρῶν, κατ' ἀπίστων, Μεγαλομάρτυς.

Ἐπίβλεψον, ἐν εὐμενεῖα πανύμνητε Θεοτόκε, ἐπὶ τὴν ἐμὴν χαλεπὴν τοῦ σώματος κάκωσιν, καὶ ἴασαι, τῆς ψυχῆς μου τὸ ἄλγος.

Κάθισμα. Ἦχος β΄. Πρεσβεία θερμή.

Παράσχου ἡμῖν ἰσχὺν ἐχθροῦ τὰ βέλεμνα, πατήσαι στερρῆ μεγάλαθλε Ἐρμόγενες, ὁ πατήσας φρύαγμα, μισοχρίστων σεβόντων φεῦ εἶδωλα, καὶ σὺν Μηναῖ ἀθλήσας ἀνδρικῶς, ὑπὲρ τοῦ Χριστοῦ τῆς θείας πίστεως.

ᾠδὴ δ΄. Εἰσακήκοα Κύριε.

Κλήσιν Μάρτυς Ἐρμόγενες, τοῦ σεπτοῦ ὀνόματος τοῦ Παντάνακτος, ἐν σταδίῳ ὠμολόγησας, πρεσβευτὰ ἡμῶν πρὸς Κτίστην ἔνθερμε.

Ὑμνωδαίαις ἐκάστοτε, στέφοντές σε Μάρτυς Χριστοῦ Ἐρμόγενες, δυσωποῦμέν σε ἐκδίωξον, νόσων ἀφ' ἡμῶν ἀχλὺν σῆ χάριτι.

Ρεύμασί σου Ἐρμόγενες, ὁ καθαγιάσας τὴν Ἀλεξάνδρειαν, τῶν αἱμάτων καθαγίασον, ρεῖθροις πρεσβειῶν σου τοὺς ἰκέτας σου.

Θεοτοκίον.

Ἰκετεύομεν Δέσποινα, ἐξελοῦ Σοὺς δούλους παντοίων θλίψεων, ἀναγκῶν καὶ περιστάσεων, τοὺς ἐκδεχομένους τὴν Σὴν εὐνοίαν.

ᾠδὴ ε΄. Φώτισον ἡμᾶς.

Ὅλβον ὡς σεπτόν, ὑπεδέξατο Βυζάντιον, τὸ σὸν λείψανον Ἐρμόγενες σεπτέ, παρὰ θῖν' ἀλὸς αὐτοῦ, ὃ ξένως ἔφθασε.

Νεῦσον ταῖς ἡμῶν, παρακλήσεσιν Ἐρμόγενες, καὶ ἐκπλήρου τὰς αἰτήσεις τῶν πιστῶς, ἀνυμνούντων κεφαλῆς σου θείας ἔκτμησιν.

“Ὑμνοὶς σε αἰεὶ, καταστέφοντες Ἑρμόγενης, δυσωποῦμέν
σε ἀπέργασαι ἡμῖν, τὸν Παντάνακτα, Μεγαλομάρτυς Ἰλεων.
Θεοτοκίον.

Πάναγνε ἡμῶν, Σὲ τιμώντων πόθῳ μέμνησο, Θεοτόκε
τῶν τοὺς ἄθλους τοὺς στερόρους, Ἑρμογένους ἀνυμνούντων
τοῦ ἀλκίφρονος.

Ἦδη στ. Τὴν δέησιν.

Ἑρμόγενης, ἀθλητὰ μέγαλαθλε, τοῦ Μηνᾶ συναθλητὰ
τροπαιοῦχε, καὶ τοῦ Εὐγράφου ἐν Ἀλεξανδρείᾳ, αἰεὶ Χριστὸν
σὺν αὐτοῖς καθικέτευε, διδόναι δύναμιν ἡμῖν, καὶ ἰσχὺν ἄμφω
τρῶσαι τὸν δόλιον.

Ῥωννύμενοι, σοῦ ταῖς παρακλήσεσι, πρὸς τὸν Κύριον τῆς
δόξης βοῶμεν· Καλλικελάδου Μηνᾶ ὁ θαυμάσας, τὴν
παρρησίαν τρισμάκαρ Ἑρμόγενης, καὶ ὑπ’ αὐτοῦ
προσελκυσθεῖς, εἰς τὴν πίστιν ἀξίως δεδόξασαι.

Ἡ πάνσεπτος, λάρναξ τῶν λειψάνων σου, καὶ αὐτῶν
Μηνᾶ τοῦ Καλλικελάδου, εἰς Βασιλίδα τῶν Πόλεων ξένως
ἐλιμενίσθη ἄλκιφρον Ἑρμόγενης· πιστῶν ἀπάντων στηριγμέ,
καὶ ἀκέστορ καὶ φύλαξ καὶ πρόμαχε.

Θεοτοκίον.

Μητρόθεε, ἐκτενῶς ἰκέτευε, ὑπὲρ πάντων χριστωνύμων
Σὸν Τόκον, τῶν ἐκτελούντων τὴν πάνσεπτον μνήμην, τοῦ
Ἑρμογένους λαμπροῦ καλλιμάρτυρος, καὶ εἰς αἰῶνας
εὐλαβῶς, ἀνυμνούντων πληθὺν θαυμασίων Σου.

Ἀξίωσον, βραβεῖων νίκης Ἑρμόγενης ἀθλοφόρε, τοὺς
τιμώντάς σε ἀκλινῶς ἐν μάχαις αἰείποτε, ἐχθρῶν κατ’
ἀπίστων Μεγαλομάρτυς.

Ἄχραντε, ἡ διὰ λόγου τὸν Λόγον ἀνερμηνεύτως, ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν τεκοῦσα δυσώπησον, ὡς ἔχουσα, μητρικὴν παρρησίαν.

Κοντάκιον. Ἦχος β'. Τοῖς τῶν αἱμάτων σου.

Τὸν αἰκισμοὺς καὶ εἰρκτὴν ὑπομείναντα, καὶ κεφαλῆς πανιέρου ἀπότμησιν, νῦν Ἑρμογένη τὸν Μάρτυρα μέλπωμεν, ὡς ἀθλητὴν τροπαιοῦχον αἰτούμενοι, αὐτοῦ τὰς ἐντεύξεις πρὸς Κύριον.

Προκείμενον. Θαυμαστός, ὁ Θεός, ἐν τοῖς Ἁγίοις Αὐτοῦ.

Στ. Τοῖς Ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῆ Αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος.

Εὐαγγέλιον ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην (Κεφ. ιε' 17-27, ιστ' 1- (Ζήτηι εἰς τὴν Λειτουργίαν τοῦ Ἁγίου Γεωργίου τοῦ Τροπαιοφόρου).

Δόξα. Ταῖς τοῦ Ἀθλοφόρου πρεσβείαις, Ἐλεῆμον...

Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου πρεσβείαις, Ἐλεῆμον ..

Προσόμοιον. Ἦχος πλ. β'. Ὅλην ἀποθέμενοι. Στ. Ἐλέησόν με ὁ Θεός,...

Εὐψυχε Ἑρμόγενες, Ἀλεξανδρείας τὴν χθόνα, ὁ ἀρδεύσας ρεῖθροις σου, τῶν αἱμάτων πρόσδεξαι τήνδε δέησιν, ἦν σοι προσάγομεν, τῶν φιλομαρτύρων, οἱ χοροὶ καὶ πᾶσι βράβευσον, χαρὰν ὁμόνοιαν, σθένος ψυχικὸν ῥώμην δύναμιν, σοφίαν καὶ τελείωσιν, ἀρετῆς καὶ ἄμφω ὑγείαν, τοῖς ἐν εὐλαβείᾳ προστρέχουσι νοῖ σου τῷ σεπτῷ, τῷ ἐν τῇ Λέσβῳ μεγάλαθλε, Μάρτυς ἀκατάβλητε.

ᾠδὴ ζ'. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

ᾠραιότης Μαρτύρων, καθυπέμεινας χαίρων τὰ κολαστήρια, διὰ Χριστοῦ τὴν πίστιν καὶ ἄρνησιν εἰδώλων πλάνης, Μάρτυς Ἑρμόγενες, ὁ ἰλεούμενος νῦν ἡμῖν Θεὸν τὸν ζῶντα.

Νῦν τὸν ἔπαρχον πάντες, γεραρὸν Ἑρμογένη, τοῦ εὐσεβόφρονος λαοῦ πρὶν τὸν διώκτην, αὐτοῦ ὑπερμαχοῦντα, εἶτα μέλψωμεν κράζοντες· δογμάτων προασπιστὰς ὀρθῶν ἡμᾶς νῦν δεῖξον.

Εὐμενῆ κηδεμόνα, σὲ πλουτοῦντες προστάτην καὶ ἀντιλήπτορα, Ἑρμόγενης γενναῖε, προσφεύγομεν ἐν πίστει, σαῖς θερμαῖς παρακλήσεσι, πρὸς τὸν Σωτῆρα Χριστόν, λαμπρὲ Μεγαλομάρτυς.

Θεοτοκίον.

Κακοδόξων τὰ σμήνη, Θεοτόκε Παρθένε, ἀποσκοράκισον εὐχαῖς Σου ἀσιγήτοις πρὸς τὸν μονογενῆ Σου Ἰησοῦν τὸν εὐίλατον καὶ Ὁρθοδόξων χοροὺς κραταίωσον ἐν πίστει.

ᾠδὴ η´. Τὸν Βασιλέα.

Δύναμιν δός μοι, ἰσχὺν Ἑρμόγενης πλάνου, τὴν μανίαν ἐν τάχει πατήσαι, ὁ καταπατήσας, ὄφρῦν λάτρων εἰδώλων.

Ὑμνῶν σε κράζω, γενοῦ ἡμῶν παραστάτης, ἐν κινδύνοις Ἑρμόγενης Μάρτυς, καὶ ταχὺς ἀκέστωρ, ἐν πάσαις βίου ζάλαις.

Στενήν βαδίσαι, ἀξίωσόν με τὴν τρίβον, ἀρετῶν στεφανίτα γενναῖε, ἀθλητῶν σταδίου, Ἑρμόγενης κοσμητορ.

Θεοτοκίον.

Ὡς ἐν γαστρὶ Σου, Χριστόν ξενίσασα Μῆτερ, ἀπολαύσαι ἡμᾶς τῆς ξενίας, οὐρανῶν Σοὺς δούλους, ἀξίωσον Παρθένε.

ᾠδὴ θ´. Κυρίως Θεοτόκον.

Προστάτης ἴσθι πάντων, σὲ μακαριζόντων, ὡς εὐτολμίας πυξίον Ἑρμόγενης, καὶ θησαυρὸν εὐψυχίας πολυτιμότατον.

Ἐπάκουσον τῶν πίστει, προστρεχόντων Μάρτυς, ταῖς σαῖς λιταῖς πρὸς τὸν Κτίστην Ἑρμόγενης, ὑπὲρ ἀγάπης Οὐ αἷμα τὸ σὸν ἐξέχεας.

Ἰκέτευε δοθῆναι, πᾶσί σε τιμῶσιν, ἄμφω ὑγείαν Μάρτυς Ἑρμόγενης, ὁ παρῶρησά κηρύξας Χριστοῦ ἀλήθειαν.

Θεοτοκίον.

Χαρὰ χριστεπωνύμων, Κεχαριτωμένη, τῶν λυπηρῶν μου ἀχλὺν ἐξαφάνισον, τοῦ Φωτοδότου Υἱοῦ Σου τῇ θείᾳ χάριτι.

Μεγαλυνάρια.

Ἄξιον ἔστιν ὡς ἀληθῶς, μακαρίζειν Σε τὴν Θεοτόκον, τὴν ἀειμακάριστον καὶ παναμώμητον καὶ μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον Σὲ μεγαλύνομεν.

Ἐν Ἀλεξανδρείᾳ μαρτυρικῶς, σὺν Μηνᾶ τῷ θείῳ, ἔπεσφράγισας βιοτήν, βρότειόν σου μάκαρ, Ἑρμόγενης καὶ στέφος, χρυσόπλοκον ἀφθίτου, νίκης ἀπειλήφας.

Δεῦτε ἀνυμνήσωμεν ἐν χορῷ, θεῖον Ἑρμογένη, τὸν ἀθλήσαντα σὺν Μηνᾶ, τῷ Καλλικελάδῳ, καὶ θαυμαστῷ Εὐγράφῳ, ἐν τῇ Ἀλεξανδρείᾳ, ὡς καλλιμάρτυρα.

Χαίροις γενναιότητος ποταμός, χαίροις ὁ χειμάρρους εὐψυχίας μαρτυρικῆς, χαίροις θεία κρήνη, Ἑρμόγενης ἀνδρείας, ἐκβλύζουσα καὶ τόλμης, ὕδωρ ἀείρῳτον.

Σκῆνός σου τὸ πάνσεπτον σὺν αὐτῷ, τοῦ Καλλικελάδου, εἰς τὸ πέλαγος τὸ ῥιφθέν, ἦκεν εἰς τὴν πόλιν, τοῦ Κωνσταντίνου ξένως, Ἑρμόγενης πρὸς αἶνον, σοῦ τῆς ἀθλήσεως.

Χαίροις τῆς ἀνδρείας ἢ ἀπαρχῆ, σύνοικε σοφίας καὶ πυξίον ὑπομονῆς, ὁ Χριστοῦ τὴν πίστιν, Ἑρμόγενες δοξάσας, σῆ ἀκραιφνεῖ ἐνστάσει, καὶ ρείθροις αἵματος.

Δόξης ἀπολαύων τῶν οὐρανῶν, ὀλετήρ εἰδώλων ἀδοξίας μὲ τῶν παθῶν, ῥύου ἀθλοφόρε, Ἑρμόγενες τὸν πίστει, προστρέχοντα καὶ ποθῶ τῆ ἀντιλήψει σου.

Πᾶσαι τῶν Ἀγγέλων αἱ στρατιαί, Πρόδρομε Κυρίου, Ἀποστόλων ἢ δωδεκάς, οἱ Ἅγιοι πάντες, μετὰ τῆς Θεοτόκου ποιήσατε πρεσβείαν εἰς τὸ σωθῆναι ἡμᾶς.

Τρισάγιον καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον. Ἦχος πλ. α΄. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Γεραρὸν Ἑρμογένη ἀνευφημήσωμεν, τὸν ἀριστεὰ σταδίου, σὺν τῷ Εὐγράφῳ λαμπρῶς, καὶ Μηνᾶ Καλλικελάδῳ, πορφυρώσαντα, τὴν Ἀλεξάνδρειαν ῥοαῖς, τῶν αἱμάτων δεῦτε νῦν, χορεῖαι φιλομαρτύρων, αὐτοῦ λιτὰς τὰς ἀόκνους, πρὸς τὸν Θεάνθρωπον αἰτούμενοι.

Ὑπὸ τοῦ ἱερέως Ἀπόλυσις. Καί τῶν Χριστιανῶν ἀσπαζομένων τὴν Εἰκόνα καὶ χρισμένων δι' ἁγίου ἐλαίου, ψάλλομεν τὰ παρόντα Τροπάρια. Ἦχος β΄. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου.

Πάντας καταξίωσον χαρᾶς, τῆς ἐν πόλῳ δόξης ἀλήκτου, περικλεῆς Ἀθλητά, εὐσταλῆς Ἑρμόγενες, Μαρτύρων πρῶταθλε, ὁ ἀθλήσας ὡς πάσχοντος ἐν Ἀλεξανδρείᾳ, ἄλλου καὶ φιλόθεον, φαιδρύνας σύνταγμα, κράζομεν μεγάλαθλε Μάρτυς, ἵνα μεγαλύνωμεν πόνους, δι' ἀγάπην Κτίστου οὐς ὑπέμεινας.

Δέσποινα, πρόσδεξαι τὰς δεήσεις τῶν δούλων Σου καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου, εἰς Σὲ ἀνατίθημι, Μῆτερ τοῦ
Θεοῦ, φύλαξον με ὑπὸ τὴν σκέπην Σου.

Δίστιχον.

*Εὐκλείας θείας ἀξίωσον καὶ δόξης,
Ἐρμόγενες, σὸν ἰκέτην Χαραλάμπη.*